

404.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 26 maja 1922 r.

dyzlokacji sądów powiatowych w powiecie administracyjnym starsamborskim, w okręgu sądu okręgowego w Samborze.

Na zasadzie § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. Austr. № 59 z 1868 r.), zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się sąd powiatowy w Starej Soli w okręgu sądu okręgowego w Samborze.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Starym Samborze miasta: Chyrów, Felsztyn i Starą Sól, oraz gminy i niewcielone jeszcze obszary dworskie: Bąkowice, Berezów, Błozew Górny, Chyrów, Chyrowską Posadę, Felsztyn, Felsztyńską Posadę, Grodowice, Koniów, Laszki Murowane, Polanę, Stochynię, Starą Rope, Starą Sól, Suszycę Małą, Suszycę Wielką, Szuminę, Śliwnicę, Tarnawkę, Towarnię, Wołę Rajnową i Wołczę Dolną.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1922 roku.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

405.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 26 maja 1922 r.

o dyzlokacji sądów powiatowych w powiecie administracyjnym mieleckim, w okręgu sądu okręgowego w Tarnowie.

Na zasadzie § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. Austr. № 59 z 1868 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się sąd powiatowy w Radomyślu Wielkim w okręgu sądu okręgowego w Tarnowie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Mielcu: miasto Przecław, oraz gminy: Błonie, Breń Csuchowski, Czermin, Dąbie, Dąbrówkę Wislocką, Dulczę Małą, Dulczę Wielką, Górki, Gliny Wielkie, Grzybów, Hohenbach, Izbiska, Jamy, Kawęczyn, Kielków, Łaczki Brzeskie, Łysaków, Łysakówek, Otałęż, Partynie, Piątkowiec, Podborze ze wsią Zgórsko, Pień, Podole, Przecław, Radomyśl Wielki, Rude, Rydzów, Surową, Szafranów, Wadowice Dolne, Wadowice Górne, Wampierzów, Wołę Otałężką, Wołę Wadowską, Wulkę Dulecką, Wylów, Żarówkę, Zdziarzec z Janowicami i Ziempińów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

406.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 6 kwietnia 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych

Na zasadzie art. 4 ustawy z dn. 17 marca 1921 r., zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 32, poz. 194) i art. 6 ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 770) oraz art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe z wyjątkiem wskazanych w § 2 uiszczą się w znaczkach sądowych. Opłaty na sumę powyżej 5.000 mk. można wpłacać również w gotówce. Opłaty ponad 25.000 mk. uiszczą się tylko w gotówce, przyczem do kas poborowych przy sądach okręgowych (apelacyjnych) mogą być wpłacane w gotowiznie opłaty nie przewyższające 100.000 mk. Opłaty ponad 100.000 mk. mają być wpłacane wyłącznie do kas skarbowych.

§ 2. Opłaty w postępowaniu hipotecznym, opłaty stosunkowe w postępowaniu upadłościowym, opłaty w sprawach karnych (art. 35, 42, 56, 57, 60 — 69 przepisów tymcz. o kosztach sądowych, z wyjątkiem wypadków wskazanych w art. 40 i 67¹ tychże przepisów) oraz opłaty w postępowaniu rejestracyjnym, bez względu na wysokość sumy będą uiszczane gotówką według przepisów dotychczasowych.

Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się również do kaucji kasacyjnych, grzywien, opłat, przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r., zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych, oraz kosztów postępowania w sprawie (art. 22—29 przep. tymcz. o koszt. sąd.).

§ 3. Znaczki sądowe będą 7 kategorii: po 1 marce, 5 mk., 10 mk., 50 mk., 100 mk., 500 mk., i 1000 mk.

§ 4. Sprzedaży znaczków sądowych dokonywują sądowe kasy poborowe, sekretarze sądów, oraz komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 5. Nieużyte przez interesantów znaczki sądowe nie mogą być przyjmowane z powrotem przez sądy i urzędy sądowe.

§ 6. Znaczki sądowe nakleja się jedne obok drugich lub jedne pod drugimi, i o ile pozwala na to miejsce, bez odstępów na pierwszej stronie podania, pisma, względnie załącznika.

Znaczki sądowe dla uiszczenia opłaty kancelaryjnej nakleja się w aktach sprawy na oryginałach dokumentów, decyzji i t. p. pozostających w aktach, na wydawanych zaś stronom dokumentach należy zrobić wzmiankę o wysokości uiszczonych opłat.

Jeżeli w myśl obowiązujących przepisów wolno pewnego rodzaju wnioski i prośby składać ustnie do

protokołu, odpowiednie znaczki sądowe, dostarczone przez stronę, należy nakleić na odnośnym protokole.

§ 7. Naklejone znaczki sądowe należy skasować (unieważnić) bądź przez dziurkowanie, bądź przez przekreślenie znaczków na krzyż atramentem tak, ażeby końce kreski przechodziły na papier, bądź przez odciśnięcie pieczęci sądowej w ten sposób, aby pieczęć zakrywała większą część pojedynczych znaczków i zachodziła z góry i z boku na otaczający je papier, prócz tego we wszystkich wypadkach należy zaznaczyć na znaczkach datę ich skasowania, oraz obok nich sumę skasowanych znaczków za podpisem osoby je kasującej.

§ 8. Znaczki sądowe kasują w Sądzie Najwyższym, sądach apelacyjnych i okręgowych sekretarze, w sądach pokoju — sędziowie, a w urzędach sądowych — komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 9. O ile służy stronie prawo żądania zwrotu uiszczonej opłaty sądowej w całości lub części, winien sąd wydać odpowiednią decyzję i odpis jej przesłać prezesowi sądu w celu asygnowania podlegającej zwrotowi sumy stosownie do § 49 i nast. przepisów rachunkowo-kasowych. (Monitor Polski № 285 z 1921 r.).

O wydaniu asygnacji, zarządzającej zwrot opłaty sądowej w całości lub części, należy odnotować na pokwitowaniu z przyjętej opłaty lub obok naklejonych znaczków sądowych, którymi była uiszczona opłata, z wymienieniem kwoty ulegającej zwrotowi.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych warszawskiego, lubelskiego i Ziemi Wschodnich z dniem 1 października 1922 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Skarbu:
Michalski

Prezes Najwyższej Izby Kontroli:
Jan Żarnowski

407.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 3 czerwca 1922 r.

o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na

drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy), i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swymi pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo gdy zostają wyprzedzani, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzaniem znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 powołanej ustawy z dn. 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656).

§ 4. Dla miast, w których ruch na linjach kolei miejskich (tramwajów) odbywa się w lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych, celem przystosowania linii do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego, ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich, a innych pojazdów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński